

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8709211166
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8709211166.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., právne zastúpeý: Mgr. Maroš Ježík, advokát so sídlom Široká 1838/31, 058 01 Poprad, IČO: 37 877 291, proti žalovanému: Motor Group Poprad, spol. s r.o., so sídlom Partizánska 102/4447, Poprad, IČO: 36 482 242, právne zastúpený: JUDr. František Kočka, advokát so sídlom Timonova 13, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 30 665 981, o vrátenie vyplatenej sumy za opravu s príslušenstvom a o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20C/166/2009-282 zo dňa 04.09.2020, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením (II. výrok).

V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 16.938,58 Eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 2 % ročne odo dňa 26.10.2009 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že po dopravnej nehode žalobcu uzavreli strany zmluvu o oprave veci s tým, že objednávateľom bol žalobca a zhotoviteľom žalovaný. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný za vykonanú opravu vyfakturoval faktúrou zo dňa 31.10.2007 sumu 427.178 Sk (14.179,71 Eura) a že žalobca po oprave prevzal vozidlo dňa 31.10.2007 bez závad a prípisom zo dňa 25.03.2008 reklamoval vykonanú opravu. Spornou ostala otázka existencie vád v čase reklamácie, rovnako ako dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu.

Čo sa týka žalobcom deklarovanej nekvalitnej, či nesprávnej opravy, v tomto smere poukázal súd prvej inštancie na výsledky konania vedeného Okresným súdom Prešov sp. zn. 38C/67/2009, v ktorom súd po znaleckom dokazovaní zistil, že oprava vykonaná bola, v dôsledku čoho bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť za opravu sumu 1.030,39 Eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 08.11.2007 do zaplatenia. V predmetnom konaní ustanovený znalec nekonštatoval vady vykonanej opravy, pričom k dispozícii mal totožné doklady ako boli stranami predložené v prejednávanej veci a navyše v konaní vypočutí svedkovia potvrdili, že objednávateľ priebeh a rozsah opravy sám modifikoval. Z uvedeného konštatoval neunesenie dôkazného bremena žalobcu vo vzťahu k tvrdeným vadám, a preto v časti o zaplatenie sumy 5.546,04 Eura žalobu zamietol.

Čo sa týka nároku vo výške 3.500 Eur uplatneného z titulu nemajetkovej ujmy, súd prvej inštancie konštatoval, že vznik ani rozsah uplatneného nároku žalobca nepreukázal. V neprospech tvrdení

žalobcu o nemožnosti nerušeného a plnohodnotného užívania vozidla svedčia opakované záznamy o jazde vozidla. Z vykonaného dokazovania tak nevyplýva, že by žalobca nemohol vozidlo nerušene či plnohodnotne užívať. Ani v tomto smere tak žalobca svoje dôkazné bremeno neunesol, a preto žalobu aj ohľadom tohto nároku zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 652 ods.1,2, § 653 ods.1, § 654 ods.1,2, § 655 ods. 1,2, § 12 ods.1-3.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Tvrdil, že v čase prevzatia vozidla toto vykazovalo vady z dôvodu nevykonania opravy, resp. jej nekvalitného vykonania, ktoré boli predmetom jeho následných reklamácií. Na základe týchto reklamácií žalovaný nikdy neodstránil vytknuté nedostatky. Znalecký posudok č. XX/XXXX znalca F. B. G., na ktorý sa odvoláva prvoinštančný súd, bez akýchkoľvek pochybností, preukazuje, že oprava bola vykonaná nekvalitne.

Mal za to, že konanie vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 38C/67/2009 nemá skutkové ani právne prepojenie s prejednávanou vecou (vedenou Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 20C/166/2009). Dal do pozornosti znalecký posudok č. XX/XXXX znalca F. B. G., z ktorého okrem uvádzaného nevykonania prác, je zrejmé konštatovanie nekvality vykonanej práce, ďalej sú zrejmé náklady žalobcu na opravy v dôsledku nekvalitne vykonanej práce, ale aj náklady na doopravu. Keďže dooprava vykonaná nebola, vznikol žalovanému neoprávnený majetkový prospech. Žalobca poukázal aj na ďalšie vytýkané vady (zle narovnaná karoséria, nemožnosť nastaviť geometriu, závady v elektroinštalácii, zatečenie vody).

Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe žalobcu vyhovie v celom rozsahu, alternatívne, aby zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Zároveň uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že predmetom konania vo veci sp. zn. 38C/67/2009 boli nároky z rovnakého právneho vzťahu, jeho závery sú plne aplikovateľné aj pre posúdenie nárokov, ktoré žalobca uplatnil v tomto konaní (sp. zn. 20C/166/2009). V konaní sp. zn. 38C/67/2009 bola zohľadnená preklúzia práva žalobcu so záverom, že záručná doba uplynula 9.5.2008. Podľa žalovaného závery znaleckého posudku F. G. sú v rozpore s vykonanými dôkazmi. Zo znaleckého posudku F. G. tiež vyplýva, že po odovzdaní vozidla žalovaným žalobcovi dňa 31.10.2007 malo vozidlo žalobcu viaceré dopravné nehody, za ktoré nemôže niesť zodpovednosť žalovaný. Poukázal tiež na to, že žalobcovi by nemohol byť priznaný žalovaný nárok ani z dôvodu absencie aktívnej legitímácie, keďže zo sumy poistného plnenia 338.349,12 Sk bola spoločnosti Motor-car Poprad spol. s.r.o. uhradená iba časť vo výške 334.669 Sk a zvyšok vo výške 3.680 Sk bol uhradený priamo žalobcovi. Žalovaný uviedol, že pokiaľ žalobca v odvolaní argumentuje ďalšími skutočnosťami a dôkazmi, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie neargumentoval, je potrebné vychádzať z ust. § 366 Civilného sporového poriadku. Navrhol odvolanie žalobcu odmietnuť, resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, pri viazanosti dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, pri viazanosti právnym názorom dovolacieho súdu podľa ust. § 455 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

5. O odvolaní žalobcu odvolací súd prvotne rozhodol rozsudkom sp. zn. 9Co/26/2021 zo dňa 25.1.2022 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podstatným dôvodom potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu bolo, že žalobca voči žalovanému neuplatnil nárok na zrušenie zmluvy v prekluzívnej lehote. Na základe dovolania podaného žalobcom

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7Cdo/99/2023 zo dňa 5.2.2025 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že odvolací súd sa nevysporiadal so zásadnou argumentáciou žalobcu ohľadom záverov znaleckého posudku F. G. s poukazom na to, že práve tento posudok preukazuje, že oprava bola vykonaná nekvalitne, poškodenie vozidla nebolo žalovaným odstránené a znalec vyčíslil náklady potrebné na vynútené opravy.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozsudku, skutkovým stavom zisteným z tvrdení a dôkazov ktoré mali preukázať relevantnosť žalobou uplatneného nároku, odvolací súd konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol, je jeho rozhodnutie vo výroku vecne správne.

7. Predmetom konania, po čiastočnom späťvzati žaloby, je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 9.046,04 Euro pozostávajúci zo sumy 4.666,35 Euro, ktorá má predstavovať sumu zodpovedajúcu cene, ktorá bola zaplatená žalovanému za opravu motorového vozidla, ktorá podľa žalobcu bola však vykonaná nekvalitne; zo sumy 879,69 Euro, ktorú žalobca kvalifikoval ako náhradu nákladov v súvislosti s nekvalitne vykonanou opravou, ktorá žalobcovi vznikla tým, že vozidlo si musel dať opravovať iným subjektom, a zo sumy 3.500 Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mala žalobcovi vzniknúť z dôvodu, že po oprave nebolo možné vozidlo riadne užívať, opakovane ho bolo potrebné pristavovať do servisov.

8. Žaloba je, čo sa obsahu týka, úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Právom žalobcu je, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde (článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Žalobou môže uplatniť práva, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam. To, či bude žalobca v spore úspešný závisí od toho, či sa štruktúra príčin a následkov, ktoré on sám pokladá za skutkový dôvod svojho nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákonný predpis a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

9. Žalobca podal dňa 26.10.2009 súdu prvej inštancie žalobu, z ktorej vyplýva, že medzi ním a žalovaným mal na základe jeho objednávky z 20.07.2007 vzniknúť záväzkový vzťah, v ktorom mal žalovaný vykonať opravu havarovaného motorového vozidla žalobcu. Za opravu žalobca žalovanému zaplatil 1.327,76 Euro, sumu 11.231,13 Euro zaplatila poisťovňa KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., oprava však bola vykonaná nekvalitne. Je potrebné opravu vykonať znova, žalobca žalovanému však nedôveruje, žiada vrátiť zaplatenú sumu za opravu vo výške 4.666,35 Euro, a sumu ďalších nákladov v súvislosti s nekvalitne vykonanou opravou vo výške 879,69 Euro.

Pre nemožnosť motorové vozidlo nerušene užívať v dôsledku vadnej opravy žalobca žiada aj nemajetkovú ujmu vo výške 3.500 Eur.

Žalobca označil ako dôkaz - návrh na pripojenie spisu Okresného súdu Prešov č.k. 38C/67/2009.

K žalobe boli pripojené účtovné doklady vystavené TEMPUS s.r.o. (z 25.04.2008), Motor-Car Banská Bystrica, spol. s r.o. (z 01.06.2009 a 08.06.2009), AUTOTRADE R S s.r.o.(z 11.11.2008), správa o kontrole z 25.4.2008 /Tempus/, doklad o meraní podvozku zo 17.6.2008 / Motoc-Car Poprad spol. s r.o./ Takto vymedzené tvrdenia a označené dôkazy zostali predmetom konania do času, než súd prvej inštancie o žalobe rozhodol.

10. Za dôkazný prostriedok k preukázaniu žalobných tvrdení označil žalobca v žalobe osobitne spis Okresného súdu Prešov č.k. 38C/67/2009. Čo konkrétne malo byť označeným súdnym spisom preukázané, bližšie nevymedzil. Až v odvolaní poukázal na konkrétne závery znaleckého posudku F. G. nachádzajúcom sa v uvedenom spise. Pripojené účtovné doklady mali zjavne preukazovať cenu za úkony opráv, ktoré mali byť vo vzťahu k vozidlu realizované v iných servisoch.

11. Súd prvej inštancie vzal zreteľ na tento spis Okresného súdu Prešov sp.zn. 38C/67/2009, zaoberal sa rozhodnutím z predmetného konania, a to rozsudkom č.k. 38C/67/2009-608 zo dňa 02.11.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/13/2017-670 zo dňa 20.09.2018. Súd prvej inštancie takýmto postupom správne zistil skutkový stav, avšak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď mal za to, že v predmetnom konaní ustanovený znalec nekonštatoval vady vykonanej opravy. Predmetom konania, v ktorom bolo rozhodnuté vyššie označenými rozhodnutiami, bol nárok z toho istého záväzkového vzťahu uplatňovaný žalovaným (tam žalobcom) proti žalobcovi (tam žalovanému), výsledkom ktorého bol záver o tom, že žalovaný nevykonal všetky vyfakturované úkony, a že záručná doba na uplatnenie nároku z titulu vadnej opravy uplynula 09.05.2008.

12. Práva objednávateľa zo záväzkového vzťahu vzniknutého zo zmluvy o oprave vecí, ktorá bola vykonaná vadne, sú upravené v § 655 Občianskeho zákonníka, z ktorého vychádzal aj súd prvej inštancie. Zrušenie zmluvy objednávateľom je možné pri existencii zákonných predpokladov pre tento úkon vyplývajúcich z ust. § 655 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v dôsledku účinného zrušenia zmluvy sú jej účastníci povinní vrátiť si vzájomne všetko, čo podľa nej dostali.

Právo na zrušenie zmluvy, ako právo zo zodpovednosti za vady sa musí uplatniť v záručnej dobe, inak zanikne, čo je upravené v ust. § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na zánik práva jeho neuplatnením pritom súd prihliada zo zákona (§ 583 Občianskeho zákonníka).

13. Žalobca, ako už bolo uvedené, za dôkazný prostriedok, ktorým mala byť preukázaná dôvodnosť jeho nároku označil spis Okresného súdu Prešov č.k. 38C/67/2009 a v odvolaní poukázal na konkrétne závery tohto znaleckého posudku.

Práve k znaleckému posudku najvyšší súd v zrušujúcom uznesení odvolaciemu súdu vytkol, že v danom prípade neboli naplnené zákonné podmienky pre umožnenie odvolaciemu súdu, v odôvodnení rozsudku, sa iba stotožniť s odôvodnením súdu prvej inštancie ohľadom posúdenia znaleckého posudku súdom prvej inštancie v jeho rozsudku, vedome tým preberajúc zodpovednosť za kvalitu predmetnej argumentácie, pretože z jeho dôvodov nevyplýva „kvalifikované“ vysporiadanie sa so zásadnou odvolacou argumentáciou žalobcu ohľadom vysporiadania sa so znaleckým posudkom č. XX/XXXX znalca F. B. G. s poukazom na to, že práve tento znalecký posudok preukazuje, že oprava bola vykonaná nekvalitne, poškodenie vozidla kvôli ktorému bolo toto v oprave, nebolo žalovaným odstránené a to ani dodatočne a znalec vyčíslil náklady potrebné na vynútené opravy na odstránenie väd po nekvalitne vykonanej oprave žalovaným. Odvolací súd si svoju povinnosť vysporiadať sa s predmetnou zásadnou argumentáciou nespínil a žalobcovi neposkytol žiadnu odpoveď.

14. Podľa § 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

15. Odvolací súd pri viazanosti právnym názorom dovolacieho súdu, v zmysle ktorého je povinný vysporiadať sa s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa záverov znaleckého posudku F. G., poukazuje na to, že znalec F. G. ohľadom kvality vykonanej opravy zistil nasledujúce skutočnosti: (i) vykonanou opravou neboli dosiahnuté predpísané rozmery na skrini karosérie v meraných bodoch: 3, 4, 7, 8, 17, 18, 43 a 44, pričom nebolo dodržaných celkom 10 predpísaných rozmerov, a vozidlo vybočuje vpravo, (ii) oprava vozidla nebola vykonaná kvalitne (zistená korózia, vlhkosť, porušené skrutky na PP blatníku, drobná prasklina na čelnom skle, atď), (iii) „ťahanie“ vozidla je spôsobené vadou opravy vozidla, (iv) následné opravy a servisné úkony po vadách opravy boli potrebné a tieto boli následkom nekvalitne vykonanej opravy, (v) karoséria nebola vykonanou opravou narovnaná v norme a nespĺňa výrobcom udávané hodnoty, (vi) kvalita vykonanej opravy podľa zisteného aktuálneho stavu a predložených písomností nebola na požadovanej technickej úrovni a bola vykonaná nekvalitne, počet ubehnutých kilometrov nemohol ovplyvniť zistený stav, nakoľko premeriavanie vozidla bolo vykonané po oprave poškodenia.

16. Otázka kvality vykonanej opravy nie je otázkou právnou, ale otázkou odbornou, preto súd bez potrebných informácií podaných znalcom nemôže k tejto otázke zaujať relevantné stanovisko. Záver o nepravdivosti skutkových tvrdení strany sporu vo veciach, na ktorých posúdenie treba odborné znalosti, môže súd zaujať až po hodnotení výsledkov znaleckého dokazovania, resp. odborného vyjadrenia. Hodnoteniu pritom nepodliehajú znalecké závery v zmysle ich odbornej správnosti; súd hodnotí presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že znalecký posudok F. G. uvedené kritériá spĺňa, dáva odpovede na zadané otázky, závery znalca majú podklad v obsahu znaleckého posudku a v zisteniach v ňom uvedených. Znalecký posudok a jeho závery zároveň nie sú v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi a zohľadňuje aj následné dopravné nehody.

Vychádzajúc z vyššie uvedených odborných záverov znaleckého posudku žalovaný teda vykonal opravu vadne. Napokon záver o správnosti vykonaných opráv nebol konštatovaný ani v konaní sp. zn. 38C/67/2009, na výsledky ktorého odkazoval aj súd prvej inštancie. V konaní sp. zn. 38C/67/2009 sa súd, vzhľadom na predmet sporu (zaplatenie sumy vyfakturovanej za opravu motorového vozidla) nezaoberal kvalitou vykonaných opráv, ale ich rozsahom, pričom dospel k záveru, že nie všetky

fakturované úkony boli aj skutočne realizované, a preto žalobu spoločnosti Motor Group Poprad, spol. s r.o., v časti zodpovedajúcej nevykonaným opravám, zamietol.

17. Žalovaný v tomto konaní kvalifikovaným spôsobom nepoprel tvrdenie žalobcu o zle vykonanej oprave a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukázali správnosť jeho postupu pri oprave motorového vozidla žalobcu, resp. vyvrátili závery znaleckého dokazovania. Preto za stavu, že jediným dôkazom produkovaným v tomto konaní preukazujúcim kvalitu, resp. nekvalitu vykonaných opráv je znalecký posudok F. G., v ktorom znalec konštatuje nekvalitu vykonanej opravy, pričom skutkové zistenia vyplývajúce z tohto dôkazu neboli žalovaným vyvrátené, a vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti konania, nemožno dospieť k inému záveru ako je ten, že žalovaný nevykonal opravu motorového vozidla žalobcu v požadovanej kvalite. Z tohto dôvodu žalobcovi vzniklo právo zo zodpovednosti za vady spočívajúce v cene opravy vo výške 4.666,35 Eura a náhrady nákladov v súvislosti s nekvalitne vykonanou opravou vo výške 879,69 Eura.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu náklady vynaložené v súvislosti s vykonanou opravou je potrebné subsumovať pod nároky zo zodpovednosti za vady opravy. Škodou je majetková ujma, spočívajúca nie vo vadnosti samotného predmetu opravy, ale v znehodnotení opravovanej veci, resp. škoda vzniknutá na iných veciach v priamej príčinnej súvislosti s vadne vykonanou opravou veci. Náklady vynaložené žalobcom na dodatočnú opravu smerujúcu k odstráneniu vadne poskytnutého plnenia sú nárokmi zo zodpovednosti za vady.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 1612/2004 zo dňa 30.8.2005, ktorý je z hľadiska výkladu použiteľný aj v tejto právnej veci a ktorý sa síce týka nárokov v súvislosti so zodpovednosťou za vady predanej veci, ale analogicky je aplikovateľný aj na zodpovednostné vzťahy za vadne vykonanú opravu. V zmysle spomínaného rozsudku: „Stotožnil sa (krajský súd, pozn. odvolacieho súdu) so skutkovým i právnym posúdením veci, a zdôraznil najmä nutnosť rozlišovať nárok na náhradu škody od nárokov zo zodpovednosti za vady veci, ktoré zodpovedajú povinnosti predávajúceho riadne splniť záväzok, t.j. odovzdať vec bez väd. Ako náhradu škody totiž nemožno požadovať to, čo možno požadovať na základe práv zo zodpovednosti za vady veci (pozri rozsudky Najvyššieho súdu SR 33 Od 477/2001 a 29 Cdo 2278/99). Z tejto úpravy je zrejmé, že zodpovednosť za vady a zodpovednosť za škodu sú odlišnými záväzkovými právnymi inštitútmi, majú iný účel a sú založené na rozdielnych zásadách a predpokladoch vzniku zodpovednosti. Zodpovednosť za vady stíha nedostatky vlastného plnenia predávajúceho a sleduje, aby sa kupujúcemu dostalo zo záväzkového právneho vzťahu plnenia bez akýchkoľvek väd, teda aby ním kúpená vec mala dojednané vlastnosti a netrpela vadami. Zmyslom zodpovednosti za škodu oproti tomu je, aby bola nahradená majetková ujma vzniknutá následkom porušenia právnej povinnosti alebo v dôsledku inej právom uznanej skutočnosti. V súvislosti s poskytnutím vadného plnenia, ktoré bolo príčinou vzniku škody, prichádza do úvahy vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl. obč. zák. Škodou je pritom ujma, ktorá vznikla ako následok vadného plnenia, tj majetková ujma, spočívajúca nie vo vadnosti samotného predmetu kúpy a predaja, ale v znehodnotení tejto či inej veci v dôsledku vadného plnenia; iba škoda, ktorá z vady vznikla, je odškodniteľná v rámci náhrady škody. V nadväznosti na ustanovenie § 600 obč. zák. odvolací súd uviedol, že uplatnenie nárokov zo zodpovednosti za vady síce nevyklučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla, avšak nárok na náhradu škody sa týka iba škody na inom majetku kupujúceho či na jeho zdraví, resp. živote, ktorá bola chybou spôsobená (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR 30 Cdo 2175/2000). Žalobcovia urobili predmetom konania nárok na náhradu ujmy, spôsobenej vadným plnením žalovaných (vadami na nimi predanej veci). Nejde teda o ujmu, ktorú by vady plnenia vyvolali navonok, napr. na iných veciach či hodnotách žalobcov, ako predvídajú ustanovenia § 510 a § 600 obč. zák., ale o náklady na odstránenie samotných väd predmetu kúpnej zmluvy, teda nie o reparáciu ujmy vzniknutej z vady veci, ale o nápravu vadného plnenia samotného, ??to znamená o to, aby sa žalobcom ako kupujúcim dostalo zo záväzkového právneho vzťahu plnenia bez akýchkoľvek väd.“ Obdobný názor je vyjadrený aj v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 1611/2001 zo dňa 24.4.2003: „Nárok na náhradu nákladov potrebných na odstránenie vady vykonanej opravy, teda na to, aby zhotoviteľ poskytol objednávateľovi také plnenie, aké bol podľa zmluvy povinný, zodpovedá právu zo zodpovednosti zhotoviteľa za vady vykonanej opravy. Nárokov, ktoré vyplývajú zo záväzkov zo zodpovednosti za vady, sa však nemožno domáhať z titulu náhrady škody. Ak predmetom dohodnutého plnenia medzi účastníkmi bolo nalakovanie vozidla žalobcu, ktoré bolo vykonané chybne, je odstránenie chybne vykonaného laku a nové nalakovanie vozidla spôsobom odstránenia vady diela zhotoviteľa (ním vykonané opravy či úpravy). Ujma, ktorá spočíva v samotnej vadnosti vykonanej opravy (úpravy), tj vo vadnosti poskytnutého predmetu dohodnutého plnenia, je napravitelná len v rámci zodpovednosti za

vady a nemožno ju odčiniť cestou zodpovednosti za škodu (porov. R 12/1989), v rámci ktorej sa uhrádza ujma vzniknutá následkom vadne poskytnutého plnenia..“

19. Nárok na zrušenie zmluvy je jedným z nárokov zo zodpovednosti za vadné vykonanie opravy, s ktorým ak sa majú s ním spájať zákonné dôsledky, musí byť uplatnený v prekluzívnej lehote. K tomu, aby uplynutím záručnej doby nedošlo k zániku práv zo zodpovednosti za vady poskytnutej služby nestačí, keď objednávateľ v priebehu záručnej doby tieto vady dodávateľovi vytkne (reklamuje), ale je nevyhnutné, aby v tejto lehote uviedol, aké právo zo zodpovednosti reklamovanej vady uplatňuje. Objednávateľ sa môže domáhať bezplatného odstránenia vady a to v lehote dohodnutej so zhotoviteľom, a u vady neodstrániteľnej alebo u vady, ktorá nebola odstránená v dohodnutej lehote, alebo pri opätovnom vyskytnutí vady, sa môže domáhať zrušenia zmluvy alebo primeranej zľavy z ceny opravy. Žalobca si však žiadne z vyššie špecifikovaných práv, ktoré vyplývajú z § 655 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a na základe ktorých by mu vznikol nárok na finančné plnenie (zľava z ceny alebo zrušenie zmluvy) počas plynutia záručnej doby neuplatnil. Žalobca uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady v podobe zľavy z ceny, či zrušenia zmluvy v záručnej dobe dokonca ani len netvrdil. Ani z písomnej komunikácie žalobcu so žalovaným zo dňa 25.3.2008, 4.4. 2008, 8.4. 2008, 21.4. a 30.4.2008 žiadne takéto uplatnenie práva nevyplýva.

Žalobcovi sa preto prekludovalo jeho právo podľa § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka dňom 9.5.2008. Motorové vozidlo bolo po oprave odovzdané 31.10.2007. Od 1.11.2007 začala plynúť žalobcovi šesťmesačná záručná lehota vo vzťahu k vykonaným prácam. Dĺžka záručnej doby vyplývala zo všeobecných obchodných podmienok žalovaného. Pokiaľ by sa u vykonaných prác nevyskytla žiadna vada, záručná doba by uplynula 1.5.2008. Túto dobu je však potrebné predĺžiť o 8 dní, teda do 9.5.2008 na základe tvrdení žalobcu, že až osemkrát pristavil motorové vozidlo na opravu vzniknutých väd, pričom tieto boli priebežne odstránené v ten istý deň. Žalobca v žalobe netvrdil, že nárok na zrušenie zmluvy voči žalovanému uplatnil v prekluzívnej lehote, žalobu podal na súde 26.10.2009, t.j. ani jej doručenie žalovanému súdom nemohlo byť uskutočnené do času, než záručná doba z vykonanej opravy uplynula, t.j. do 09.05.2008.

Z uvedeného tak vyplýva, že ak súd prvej inštancie žalobu zamietol, odkazujúc na právnu úpravu vyplývajúcu z § 655 Občianskeho zákonníka, je jeho rozhodnutie vo výroku vo vzťahu k nároku zo zodpovednosti za vady vecne správne, pretože na základe § 583 v spojení s § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka došlo k zániku jeho práva, teda k tzv. preklúzii - neuplatneniu práva zo zodpovednosti za vady zhotoviteľa v záručnej dobe, na čo súd prihliada z úradnej povinnosti. Na tomto závere nič nemenia ani skutočnosti vyplývajúce znaleckého posudku, z ktorého vyplýva že oprava veci (motorového vozidla) bola vykonaná vadne.

20. Správnosť výroku rozsudku súdu prvej inštancie sa týka aj zamietnutia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. V zhode s názorom súdu prvej inštancie aj odvolací súd konštatuje, že žalobca, ktorého zaťažovalo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, v tejto časti uplatneného nároku v priebehu konania pred súdom prvej inštancie neprodukoval tvrdenia a dôkazy, ktoré by zakladali dôvod pre to, aby im súd prisúdil právnu relevanciu.

Žalobca v súvislosti s týmto nárokom argumentoval ustanovením § 415 Občianskeho zákonníka o predchádzaní hroziacim škodám, bez bližšej identifikácie súvislosti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy s týmto zákonným ustanovením. Pokiaľ nemajetková ujma mala predstavovať nemožnosť plnohodnotného užívania vozidla, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedostatočnosti skutkových tvrdení a dôkazov k tým skutkovým zisteniam, ktoré boli prezentované vo vzťahu k tomuto nároku aj so záverom o tom, že rozsah kilometrov, ktoré boli s motorovým vozidlom najazdené nezodpovedá tvrdeniu o nemožnosti nerušeného užívania vozidla.

Odvolací súd len pre úplnosť dodáva, že pokiaľ žalobca tvrdenú nemajetkovú ujmu stotožňoval s nárokom na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 509 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je potrebné uviesť, že predpokladom pre uplatnenie tohto nároku je úspešnosť uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady na súde, čo logicky predpokladá existenciu právoplatného rozsudku, ktorým súd prizná žalujúcemu nárok zo zodpovednosti za vady, čo v danom prípade splnené nebolo.

21. Odvolací súd preto na základe vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil. Pri odôvodnení tohto rozhodnutia prihliadal na to, že v odôvodnení nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

22. Čo sa týka trov konania, potvrdzujúci výrok (I. výrok) tohto rozhodnutia sa týka nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Čo sa týka trov odvolacieho a dovolacieho konania o týchto rozhodol odvolací súd II. výrokom tohto rozhodnutia na základe úspechu strán sporu v konaní, pričom neposúdil procesný úspech strán sporu formalisticky na základe procesného výsledku dovolacieho konania, ale podľa celkového úspechu vo veci samej.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Podľa ust. § 453 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

Podľa ust. § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 453 ods. 1 a 3 v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP.

Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania znamená, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane účelne vynaložené trovy konania, ktoré jej v konaní vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej (rozhodnutie prvoinštančného, prípadne aj odvolacieho súdu).

Odvolací súd si je vedomý, že základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v ust. § 255 CSP (zásada úspechu v konaní) nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania, a teda dovolacie konanie v tomto smere predstavuje samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania (porovnaj I. ÚS 453/2019, publikované v Zbierke nálezov a uznesení US SR pod č. 56/2019), napriek tomu má odvolací súd za to, že ani uvedený právny názor neplatí bezvýnimčne a univerzálne, ale pre spravodlivé rozhodnutie o náhrade trov konania je potrebné prihliadať na celkový úspech vo veci samej a brať do úvahy aj špecifiká každého prípadu.

Z porovnania žalobného návrhu a konečného rozhodnutia vyplýva, že plne úspešnou stranou v tomto spore je žalovaný vzhľadom na to, že v konečnom dôsledku bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. V dovolacom konaní bol však úspešný žalobca, keďže dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolacie konanie síce predstavuje samostatnú časť konania, v porovnaní s konaním prvoinštančným a odvolacím, avšak je potrebné brať do úvahy individuálne okolnosti každého konania. V prejednávanvej veci bolo napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušené z dôvodu, že odvolací súd nedal žalobcovi odpovede na jeho námietky ohľadom nekvalitne vykonanej opravy motorového vozidla. Najvyšší súd nekonštatoval nesprávnosť záverov krajského súdu ohľadom preklúzie uplatneného práva, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby. Navyiac, tieto závery krajského súdu nespochybnil ani samotný žalobca v podanom dovolaní. Preto odvolací súd, aj po zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci, dajúc žalobcovi odpovede na jeho námietky v zmysle pokynov dovolacieho súdu, rozhodol vo veci rovnako. Pokiaľ sa žalobca podanou žalobou neopodstatnene domáhal plnenia, na ktoré nemal nárok z dôvodu neuplatnenia práva v prekluzívnej záručnej lehote, pričom tieto závery neboli spochybnené tak najvyšším súdom, ako ani žalobcom, niet dôvodu, prečo by v konečnom dôsledku úspešný žalovaný mal znášať trovy dovolacieho konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania ako o jednom celku, a to podľa zásady úspechu vo veci, a v konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).